

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1765-05-11)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1765-05-11)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKKE BOGHANDEL., s. 394. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000182.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

11. Maj 1765.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Højædle, Høistærede Hr. Assessor.

Ieg læste Herr Assessorens sidste Brev af 23. April med større end sædvanlig Fornøielse for det Haabs skyld, Han gjør sig, at komme paa Forslag til Stiernmans fradøde Sysle. Som ieg nu med Længsel paa Min Vens vegne lever imellem Frygt og Haab, saa vilde det være mig en fuldkommen glad og behagelig Tidende, om Han kunde tilmelde mig, at dette Æmbed var faldet i Hans Lod, ligesom det og skulde fornøie mig, om Han maatte reussere med sit Diplomatiske Verk. — — Med mit Helbred gaaer s. 395det langsomt: ieg har paa en 14. dages tid begyndt at drikke nogen Saft af grønne Urter og derpaa at gjøre en god Spadsere-tour, som vel syntes i Førstningen, da Vederet var angenemt, at gjøre god Virkning, men har igien standset formedelst en paa de sidste 8. Dage atter indfalden sterk Kulde, som har gjort Hinder i min Spadseregang. Imidlertid har ieg got Haab og befinder mig bedre end i Vinter: Men saa længe det onde ikke vil gaae reent bort af Siden, er dog immer nogen Frygt hos. Ieg takker for Løftet om Ritning af Rune-Mynterne og for alle de øvrige artige Efterretninger, som Hr. Assessoren meddeler mig. Walkendorfske Bogen og Ystads Monumenterne glemmes vel ikke, men i sær Breviarium Ottoniense, som ieg vel ikke troer være unicum, dog saa rart, at ieg aldrig har seet det. Etats Raad Luxdorph hilser flittig og anholder meget om gamle Mynt-Forordninger, han har længe siden leveret mig 2. Exemplar er af sin trykte piece¹ for min Herre og (Jane. R. Berch, men at skaffe flere er ham umueligt, siden der aleneste bliver aparte aftrykte 24. stykker, som alle ere bortgivne. Etats R. Klevenfeld hilser og venligen, og ønsker Min Herre Riks Archivum alene for at faae Sten Ericsons Familie documents ret. Den gode Mand vilde forleden dutte mig paa, at Hr. Assessoren skulde have communiceret mig en Hob Monumenter om den Moltkiske Familie; Da ieg nu har sagt ham, at ieg ei har andre af det Slags, end hvad ieg selv bragte hjem med mig af min Reise, vil han paastaae, at det skal være Ulfeldske Monumenter, og beraaber sig paa Min Herres egen Beretning til ham i afvigte Vinter. Nu vilde ieg gjerne, at Hr. Assessoren kunde underrette mig, hvad det kan være for Monumenter, som Klevenfeld kan mene. Biskop Harboe har ieg i egen Haand leveret Min Herres Brev, hvorpaa han lovede med det. allerførste at svare. — — Det skulde være mig kiært, om Kiwikske Monumentet kunde blive Norskt, s. 396og givet sit rette datum, men det vil vel blive svart at gotgjøre, endskiønt det ikke kan negtes, at det jo har anseende til Norskt. Min Herre giver mig Inscriptionerne af 5. Danske og Norske Mynter, som ieg maae tilstaae at være meget rare, og vilde gjerne ønske mig en accurat Tegning deraf, eftersom ieg vel aldrig kan vente at faae originalerne. Dersom ingen i Sverige har udgivet dem, saa veed ieg ikke, at de nogetsteds ere publicerede. Ingen Danske har gjort dem bekiendte, ei heller findes de ibland de gamle Angl. Saxiske Mynter, som enten Spelman ad Ælfredi Vilam eller Fontaine in Thesauro Hikesii har udgivet, hos hvilke ellers dog findes adskillige baade Canutini og Haraldini Nummi — —¹. Etats R. Luxdorph har paa en auction nylig faaet en Rune-Mynt af selv samme Slag som mine Svenones Runic, alene at i stedet for paa mine staaer Sven Rex Ta. Tan. Tanim, staaer paa hans Sven Rex Tanorum. — — Ieg havde nær glemt at skrive Biskop Serenius til, nu har ieg endelig efterkommet det, og formoder han herefter ikke formindsker den Godhed, han bærer for Min Kiære Herre. Naar Herr Assessoren ved tilfælde seer nogen af Herrerne Berch, Celsius, Tilas, Archenholtz², Ihre, Wargentin, eller andre, som kiende mig, beder ieg fornye hos dem min lhukommelse og Høiagtning for enhver af dem i sær. Hvad Riteren angaaer, som Hr. Assessoren skriver om³, da, endskiønt han vel kunde være fornøden her, ja maaskee og faae noget at fortjene, tør ieg dog ingenlunde opmuntre hannem til at komme her, allermindst med Hustru og Barn, i denne kostbare tid; thi at give Haab og Løfter om det, som siden ikke kunde holdes, det er ikke min Maade. Var det saa, han selv tog resolutionen at fare her hid, og han fandtes øved i Sigiller, Monumenter og gammel Skrift at aftegne, s. 397da kunde ieg vel for min Deel give ham noget at tortiene, saa og recommendere ham hos andre; Men ieg tor derfor ikke raade dertil, eftersom der hør meget til at leve af for mange munde. Papiret er sluppet for mig og siger, at ieg skal underskrive mig

Min Kiære Herres stedse tilgivne tiener
I. Ldngebek.

Khfn. d. 11. Maji 1765.

At lust. R. Anchersen er død, det er vel bekiendt¹. Den gode Wadskicer er nu saa lykkelig at slippe lige ind baade i Profession og Residentz. Om der bliver noget af Hübners Ministerskab, er nu uvist, siden han nylig har i modtaget Professor-Residentz til Beboelse. Frue Etats Raadinde Hielmstjerne ligger i Kopperne, men er uden Fare, og haaber ei at blive meget marque ret, endskiønt hun har haft en Hoben af dem. Hendes mindste Frøken bliver just i denne tid inoculeret Kopperne.

Ieg sender nu atter et par smaa Documenter; ein ander mahl mehr, wills Gott. Ieg har nylig faaet fra Lüneborg Ritning af 2de portraiter der paa Raadhuset, som ere malede for 300. Aar siden. Den ene er en Anna af Holsten, som har haft en Hertug Johan circa 1270. Den anden skrives Elena, des Königs Dotter in Schweden, og skal have været Hertug Wilhelms 3die Gemal circa 1370. Qvcestio, cuius Regis plia, Magni an Erici? thi Alberti kan hun neppe være.